

Zpravodaj 6/2004

Září

Pardubických farností sv. Bartoloměje a sv. Václava

Vydává Římskokatolický farní úřad v Pardubicích

OBSAH

ZE ŽIVOTA

FARNOSTI str. 2-3

- Nový kaplan ve farnosti
- Pozvánka na přednášku
- Oprava fary
- XX. světový den mládeže

KATECHETICKÉ

OKÉNKO str. 4-7

- Výuka náboženství

SALESIÁNSKÉ

STŘEDISKO str. 8-9

- Prázdninové aktivity

CHOTĚBORKY str. 10

- Výlet do Chotěborek

CHARITA - MISIE str. 11-13

- Dům pokojného stáří v Rosicích nad Labem - vyjádření paní Štefanikové
- Soud rozhodl
- 1. celostátní misijní symposium
- Misijní kalendář
- Misijní pozvánky
- Milí ministranti
- Blahopřejeme

ZPRÁVY

Z DIECÉZE str. 14

- Znáte diecézi, ve které žijete?
- Diecézní stolní kaledář 2005
- Přijďte oslavit Boha hudbou

SKAUTSKÉ Hnutí str. 15

- Chtěli jsme mu dát to nejlepší

KALENDÁŘ str. 16

- Inzerát

INSPIRACE Z PRÁZDNIN

Skončily prázdniny a je čas začít se připravovat na další pracovní sezónu 2004-2005. Čas prázdnin samozřejmě nejlépe využili vysokoškolští studenti, protože je mívají nejdelší, a my ostatní se s nimi tak trochu svezeme. Zkrátka léto je vždycky něčím mimořádné. Je to čas rodiny, dětí, odpočinku, výletů, zájezdů, dovolených, udržovacích prací na chalupách, zahradách apod.

V tuto chvíli se však můžeme také zastavit a zamyslet nad tím, jak jsme tento čas využili a co nám Pán chtěl naznačit prostřednictvím pěkné knížky, kterou jsme přečetli, skrze krásný kostel, který jsme navštívili, nebo skrze nějaký hluboký rozhovor, který jsme prožili s člověkem nám blízkým, nebo naopak kterého jsme potkali poprvé v životě. Já bych se s vámi rád podělil o jeden zajímavý zážitek.

Na začátku července jsem se vypravil do Texasu, kde jsem navštívil svého kamaráda – kněze, s nímž jsem pobýval na studiích ve Florencii. Byla to pochopitelně úžasná příležitost poznat jiné lidi, jiný kraj i jiné mravy, především ale jsem chtěl poznat život církve v této zemi.

Jednoho dne jsem potkal mladého muže, který žije v komunitě zasvěcených lidí. Hovořili jsme o nedostatku povolání v západním světě a o začínající krizi povolání i ve Spojených státech. Nedalo

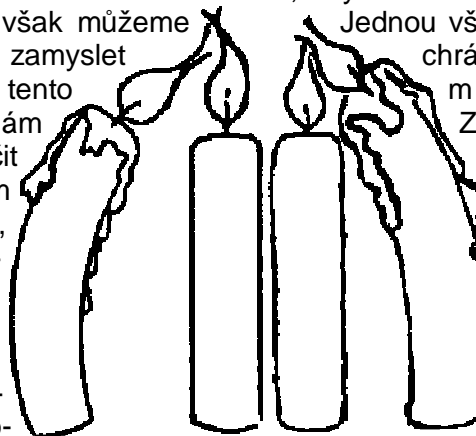
mi, abych se nezeptal na jeho cestu k Bohu, a on začal vyprávět.

Pracoval jako profesionální voják na letecké základně, kde se specializoval na připevňování raket a bomb na bojová letadla. Některé zbraně byly i s jadernými hlavicemi. Samozřejmě, jako každý Američan, měl ve svém mládí kontakt s církví a zašel do kostela, aby se zastavil v běhu života.

Jednou však jeho návštěva chrámu byla zcela mimořádná. Z ničeho nic se zamyslel nad svým životem, nad svojí prací a položil si otázku: „Jak jsem naložil s dědictvím, které jsem dostal od předků,

od rodičů? Co vlastně jednou Bohu na konci svého života ukážu? Co já nabízím lidem kolem sebe a jaké dědictví zanechám?“ V tu chvíli pochopil, že nevyužil ono úžasné dědictví víry, které dostal, a prosil Boha o sílu, aby směl tento dar využít. Za nějaký čas se ve farnosti seznámil s mladými lidmi, kteří opravdově žijí evangelium, a dostal sílu opustit všechno, změnit život a darovat svůj život Bohu.

Tak trochu jsem se zamyslel nad tím, jak bychom měli být vděční našim předkům, rodičům a přátelům za dar víry a v přípravě našich programů mít na paměti jediný cíl: předávat živou víru v milujícího Boha. P. Vladislav

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

NOVÝ KAPLAN VE FARNOSTI

Od 1. září 2004 nastupuje do naší farnosti nový kaplan jáhen Petr Šabaka. Poprosil jsem ho, aby se nám krátce představil a něco o sobě napsal.

Jmenuji se Petr Šabaka. Přicházím k vám z malé vesnice u Hradce Králové, která se jmenuje Těchlovice. Vystudoval jsem Biskupské gymnázium v Hradci. Na gymnáziu jsem poznal Krista a na konci prvního ročníku jsem byl pokřtěn. A po maturitě jsem vstoupil do semináře.

Na gymnázium jsem šel s názorem, který má dnes mnoho lidí: „Z každého náboženství si vezmu něco, ale zavazovat se nebudu. Neskončím přeci jako fanatic.“ Ve třídě byla asi třetina věřících spolužáků. Každou přestávku vytáhli kytary a hráli písničky. A protože jsem muzikant, přidal jsem se k nim. Zjistil jsem, že jsou normální jako já. K rozhodnutí připravovat se na křest mi pomohla paní profesorka na náboženství a pak velkou měrou centrum pro mládež Vesmír, kam jsme jeli na lyžařský výcvik. Na konci pololetí jsem byl přijat do katechumenátu. Dostal jsem ohromnou touhu poznávat křesťanství. Díky různým okolnostem jsem byl pokřtěn již na konci školního roku.

Čas od času jsem jezdil na Vesmír. Tam jsem našel své místo v diecézní kapele. Pochopil jsem, že mám mít v církevním společenství nějakou zodpovědnost a svůj úkol. Bůh si ale zřejmě přál ještě něco jiného. Oslovil mne také skrze Písmo, a to konkrétně povoláním proroka Jeremiáše. I já jsem byl mladý ve víře i věkem, i mně ujistil Bůh o své podpoře a přítomnosti. „Když volá Bůh, nedá se otálet,“ řekl jsem si a po poradě s mnohými přáteli jsem se přihlásil u pana biskupa, který mne poslal do teologického konviktu v Litoměřicích a pak do semináře v Praze. Tam jsem byl šťastný, což je podle mne velice důležité.

Po druhém ročníku semináře mi jak rektor semináře, tak i spirituál navrhli, abych šel na vojnu. Šel jsem a nelitoval. Měl jsem během roku vojny příležitost poznat spoustu lidí, které bych sotva kdy v džungli světa nalezl. Měla-li být vojna prověřením mého povolání, pak svůj účel splnila. Podpořila mne v přesvědčení, že toužím sloužit lidem, kteří bloudí a žízň.

Pan biskup mne poslal studovat do Říma, do české bohoslovecké koleje Nepomucenum. Velice si vážím této příležitosti, která mi dala nahlédnout do „kuchyně církve“, zažít její univerzalitu a naučit se jazyk, ve kterém se vydává mnoho kvalitních

knih o Bohu. Studoval jsem v Římě tři roky až do svého jáhenského svěcení. Rád jsem se z Říma vrátil do Čech – doma je doma.

Svou jáhenskou službu jsem začal na centru pro mládež Vesmír. Z těchto dvou měsíců intenzivního života ve společenství mládeže bych vám nabídl jeden postřeh. Měl jsem příležitost hodně mluvit s mladými lidmi o věcech duchovních. Snad nejvíce je zajímalo nebe. Bavili jsme se proto o nebi. Jak je hezké bavit se o předmětu své naděje, těšit se na přítomnost Boha Otce tváří v tvář a nechat se již dnes doprovázet Ježíšem.

Od prvního dne měsíce září nastupuji konečně do Pardubic. Co od tohoto společenství čekám a co mu chci nabídnout? V první řadě mám z Pardubic respekt. Jako bych slyšel otázku: „Co může z Hradce vzejít dobrého?“ Krátce a stručně bych řekl, že mám chuť budovat mosty. Pořád jsem mladíček, jako prorok Jeremiáš, moc toho neumím, moc toho nemám. Ale Ježíšovi dvě ryby a pět chlebů stačilo, aby nasýtil pět tisíc lidí. Chci mu pomoci rozdávat...

Petr Šabaka

V rámci Dnů Evropského kulturního dědictví se bude
12. 9. 2004 v 17.00 hod.
v kostele sv. Bartoloměje
konat přednáška
PhDr. Jiřího Kotyka
„ARNOŠT Z PARDUBIC
A ARNOŠTOVSKÁ TRADICE
V DĚJINÁCH MĚSTA“.

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

OPRAVA FARY

I o prázdninách se pracovalo na půdě arciděkanství na bytech pro naše duchovní otce. Je provedeno zateplení stropu, osazena střešní okna, jsou již dokončeny rozvody kanalizace, vody a topení a v současné době se provádějí sádkokartonové příčky.

Ing. Helena Kosová

XX. SVĚTOVÝ DEN MLÁDEŽE

Možná mnozí z vás vzpomínáte na Celostátní setkání mládeže ve Žďáru nad Sázavou, kde se setkala okolo pěti tisíc mladých lidí a prožilo několik dnů ve vzájemném společenství a ve společenství s Pánem. To probíhalo paralelně s XIX. světovým dnem mládeže v Torontu.

A v roce 2005 máme opět možnost se takového setkání zúčastnit. Připravuje se totiž XX. světový den mládeže. Tentokrát se sejdem v **Kolíně nad Rýnem**.

Mottem světového setkání je citát z Písma „Přišli jsme se mu poklonit.“ (Mt 2,2). Svatý Otec k tomu již na minulém setkání mládeže v Torontu řekl: „V imponantní kolínské katedrále se uctívá památka „Svatých tří králů“, mudrců, kteří přišli z východu vedeni hvězdou, jež je vedla ke Kristu. Jako poutníci dnes začínáte své putování do Kolína nad Rýnem.“

Setkání se bude konat **15. - 20. srpna 2005**, ale před ním je možné prožít několik dní v německých diecézích od 11. do 15. srpna 2005. Mladí z královéhradecké diecéze jsou pozváni do Magdeburku na přípravné setkání.

A co nás tedy v Kolíně přibližně čeká? Program v českém centru, setkání s kolínským arcibiskupem J. Meisnerem, mezinárodní programy Festivalu mládeže, katecheze, křížová cesta, setkání s mladými lidmi z celého světa, vigilie ... a samozřejmě **SETKÁNÍ SE SVATÝM OTCEM JANEM PAVLEM II.**

Na toto setkání se chceme už v průběhu roku společně připravovat v rámci našich setkání mládeže, kde se také dozvíme další potřebné informace.

Ilona, Martina a P. Vladislav Brokeš

KATECHETICKÉ OKÉNKO

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ

Drazí rodiče, pro letošní rok jsme po poradě s katechetkami a některými rodiči rozhodli, že bude praktičtější a efektivnější vyučovat náboženství na římskokatolické faře a v Salesiánském středisku - a to ve třech dnech od první až do deváté třídy. V loňském roce jsme vyučovali na školách ve čtyřech třídách asi 20 žáků (na Dubině a v Polabinách). Navíc 60% žáků stejně dojíždělo z jiných škol, a proto museli cestovat i přes půl Pardubic. Z tohoto důvodu chceme přesunout výuku do centra města a rozšířit vyučovací hodiny.

Věříme, že si každý najde čas a způsob, jak své děti na výuku náboženství dopravit.

Školy samozřejmě nechceme opustit. Využijeme vánočního a velikonočního programu pro školy, který je organizován Diecézním pastoračním střediskem v Hradci Králové a který je zaměřen pro celé třídy. Během dalších vydání našeho Zpravodaje vás budeme podrobně informovat.

Budete-li mít nějaké připomínky, návrhy a nápady, budeme velice potěšeni.

S díky P. Vladislav

ROZVRH VÝUKY KATOLICKÉHO NÁBOŽENSTVÍ V PARDUBICÍCH pro Základní školy ve školním roce 2004/2005

	1. třída	2. třída	3. třída	4. třída	5. třída	6. třída	7. třída	8. třída	9. třída
Pondělí	15:15– 16:00 fara (Irena Zbrojová)		16:15 – 17:00 fara (Irena Zbrojová)		16:15 – 17:00 fara (Irena Zbrojová)		15:15– 16:00 fara (Ilona Fibichová)		
Úterý							17 – 17:45 hod. salesiáni		
Středa									
Čtvrtek	15:15– 16:00 fara (Petr Šabaka)		16:15 – 17:00 fara (Petr Šabaka)		15:15– 16:00 fara (Vlad. Brokeš)		15:15– 16:00 fara (Vladislav Brokeš)		
Pátek	14:15 – 15:00 salesiáni			14:15 – 15:00 salesiáni		14:15 – 15:00 salesiáni			

náboženská „výuka“ hrou pro PŘEDŠKOLNÍ DĚTI
Čtvrtek 16.15 – 17.00 hod.
fara
(Irena Zbrojová)

KONTAKTY

Fara (arciděkanství) je v centru, Kostelní 92, tj. naproti Grandu.
Tel. 466 512 576, mob. 777 821 182, e-mail: marijano@volny.cz

Salesiánské středisko mládeže (SaSM) je na Skřivánku, Zborovské náměstí 2018.
Tel. 466 335 178, e-mail: pardubice@sdb.cz

PŘIHLÁŠKA NA NÁBOŽENSTVÍ

Příjmení:	Jméno:
Datum narození:	Škola a třída:
Bydliště:	Tel: Mob: E-mail:

V dne 2004

podpis otce nebo matky

Zaškrtněte prosím v rozpisu hodinu, která vám vyhovuje.

Podle vašich požadavků můžeme rozpis ještě upravit.

Prosíme, přineste nebo zašlete vyplněné přihlášky na faru nebo k Salesiánům **do 10. září 2004:**
Kostelní 92, Pardubice 533 02 nebo zašlete na email: marijano@volny.cz

V případě dalších informací volejte P. Vladislav Brokeš: 777 821 182.

Podrobnější informace budou ve Zpravodaji nebo na www.farnost-pardubice.cz

ROZVRH VÝUKY KATOLICKÉHO NÁBOŽENSTVÍ V PARDUBICÍCH

pro Základní školy ve školním roce 2004/2005

	1. třída	2. třída	3. třída	4. třída	5. třída	6. třída	7. třída	8. třída	9. třída
Pondělí	15:15– 16:00 fara (Irena Zbrojová)	16:15 – 17:00 fara (Irena Zbrojová)	16:15 – 17:00 fara (Irena Zbrojová)	16:15 – 17:00 fara (Irena Zbrojová)	16:15 – 17:00 fara (Irena Zbrojová)	15:15– 16:00 fara (Ilona Fibichová)	15:15– 16:00 fara (Ilona Fibichová)	17 – 17:45 hod. salesiáni	
Úterý									
Středa									
Čtvrtek	15:15– 16:00 fara (Petr Šabaka)	16:15 – 17:00 fara (Petr Šabaka)	16:15 – 17:00 fara (Petr Šabaka)	15:15– 16:00 fara (Vlad. Brokeš)	15:15– 16:00 fara (Vlad. Brokeš)	15:15– 16:00 fara (Vladislav Brokeš)			
Pátek	14:15 – 15:00 salesiáni	14:15 – 15:00 salesiáni	14:15 – 15:00 salesiáni	14:15 – 15:00 salesiáni					

náboženská „výuka“ hrou pro PŘEDŠKOLNÍ DĚTI
Čtvrtek 16.15 – 17.00 hod. fara (Irena Zbrojová)

Fara (arciděkanství) je v centru, Kostelní 92, tj. naproti Grandu. Tel. 466 512 576, mob. 777 821 182, e-mail:
Salesiánské středisko mládeže (SaSM) je na Skřivánku, Zborovské náměstí 2018. Tel. 466 335 178, e-mail:

marjano@volny.cz
pardubice@sdb.cz

Náboženství pro předškoláky

Náboženská výchova, neboli katecheze předškolního věku, je určena dětem tří- až šestiletým. Pro mnohé děti, které nenavštěvují mateřskou školu, je to první kontakt se skupinou stejně starých dětí a kolektivem. Dítě získává zkušenosti ze sociálních kontaktů, podporuje to jeho samostatnost, iniciativu, projev a tvořivost mimo rodinu. Děti získávají dobré kamarády, s kterými se potkávají např. při mši svaté nebo při kontaktu rodin těchto dětí. Je to pro ně velice důležité, protože navazují kontakty s dětmi vychovávanými ve stejném hodnotovém systému. Již v tomto věku mohou být položeny základy budoucího přátelství.

Hlavními vychovateli jsou rodiče. Katecheta na jejich výchovu navazuje tak, aby děti formou vyprávění, výtvarné činnosti, písniček a her dobře pochopily základní informace, osvojily si je, vytvořily nebo si prohloubily osobní vztah k Bohu.

Při křtu dostalo dítě nadpřirozené ctnosti: víru, naději a lásku. Dítě potřebuje ovzduší, ve kterém se tyto ctnosti mohou rozvíjet.

Křesťanský život dítěte nespočívá v tom, že „umí katechismus“, ale hlavně v tom, že:

- = ví, že Bůh je náš Otec a že nás má rád a dal nám všechno – svého Syna Ježíše
- = že se považuje za Boží dítě
- = že žije s Bohem v lásce a radosti, v důvěře a vděčnosti.

Jelikož předškolní náboženskou výchovu navštěvují děti dva, tři, některé i čtyři roky, probíráme různé cykly témat, které opakujeme po třech letech.

1. rok – BŮH: Díváme se kolem sebe, obdivujeme Boha, který stvořil tolik krásných věcí. Postupně přecházíme k nejdůležitějším událostem Starého zákona.

2. rok – JEŽÍŠ KRISTUS: Bůh nám dal největší dar – svého Syna Ježíše. Nejdůležitější události Nového zákona (evangelií).

3. rok – CÍRKEV A JÁ: Seznámit se se základními pravdami víry, uvést do praktického křesťanského života (modlitba, dobré skutky, církev), výchova svědomí – všímáme si chování druhých (na pohádkách) a pak se zamýšlíme nad chováním svým.

Učíme se nejen základní modlitby (Otče náš, Zdrávas Maria), ale také modlitby vlastními slovy. Snažíme se, aby děti byly stále aktivně zapojeny, nejen rozumem, ale i smysly. Ke každému tématu je buď nakreslený barevný obrázek, z něho pak vychází výklad, formou dialogu, nebo vyrábíme velký plakát. Látku stále opakujeme formou her a soutěží.

Předškoláci: čtvrtek 16:15 – 17 hodin

Využijeme knihu od Tinie de Vries. „Tím vše začíná“. Bůh je velký a mocný, patří mu celý svět. Vše stvořil pro lidi a zároveň společně s lidmi, má nás rád.

1. – 2. třída:

Výuku povedeme podle osnov 2. třídy, pod názvem: „Poznáváme Boží lásku“. Katecheze druhé třídy chce vytvořit dětem prvního průvodce ve znalostech Božího slova a Božích skutků a dovést je k touze na Boží volání odpovědět. Všechny jednotlivé hodiny jsou nasměrovány na apoštolské vyznání víry, které nejen probereme po jednotlivých verších, ale budeme se snažit je i chápat.

3. – 4. třída:

Využijeme osnovy pro 4. třídu pod názvem: „S tebou na cestě“. Katecheze ve čtvrté třídě pracují se symbolem cesty. Životní cesta dítěte se přičleňuje k cestě církve. Po seznámení s průvodcem na cestě – Biblií - následuje starozákonní cesta izraelského národa do zaslíbené země, advent je cestou ke světlu s příklady křesťanského života. Ježíšovo veřejné působení se děje na cestě Izraelem, blahoslavenství jsou aktivním programem cesty člověka do Božího království. Velikonoce jsou přiblíženy jako cesta života a církev jako ta, která cestou života vede.

5. – 6. třída:

Skupina dětí z 5. a 6. tříd bude v tomto školním roce poznávat a postupně si osvojovat křesťanské učení a vyznání víry – Credo. Budeme se snažit děti disponovat k tomu, aby poznaly hlavní cíle člověka pro svět i pro věčnost: vzdávat chválu a slávu svému Stvořiteli a plnit jeho vůli v tomto životě a dosáhnout věčné radosti v nebi.

7. – 8. třída:

Skupina dospívajících ze 7. a 8. tříd povedeme ke správnému pohledu na vlastní svobodu a její uplatnění při volbě mezi dobrem a zlem. Dále jim ukážeme liturgii jako zpřítomnění dějin spásy a svátostí, které jsou důležitou podmínkou svátostného křesťanského života.

Hodiny náboženství budeme obohacovat různými aktivitami etické výchovy, a proto budou více tvořivé a dynamické. Propojení náboženské a etické výchovy je důležité nejenom pro oživení hodin, ale zvláště pro aplikaci do reálného života.

SALESIÁNSKÉ STŘEDISKO

MEZINÁRODNÍ TURNAJ VOLEJBALOVÝCH DÍVČÍCH TÝMŮ NERVESA DELLA BATTAGLIA 16. - 22. ČERVNA 2004

Letošní druhý ročník Mezinárodního turnaje volejbalových dívčích týmů v italském malebném městečku Nervesa della Battaglia byl o něco úspěšnější než loni. Tým byl posílen o nové hráčky, které ze sebe vydaly maximum. Celý turnaj je zaměřen nejen na sport, ale na vzájemné setkávání se s různými národy a kulturami. Program je velmi bohatý: od setkání se s představiteli města, po den prožitý u moře až po společném dni různých her, kdy jsme také měli možnost poznat širší okolí a krásy přírody, která obklopuje Nervesi. Zápasy se odehrávaly ve večerních hodinách v rodinné atmosféře s kvalitní hrou mnohých týmů. Fi-

nálové zápasy byly po nedělní společné eucharistii a obědě. Děvčata z Pardubic nakonec po několika vyhraných setech obsadila krásné šesté místo. Týmy: Itálie, Chorvatsko, Portugalsko, Polsko, Česká republika.

VODA - OTAVA 2. - 8. ČERVENCE

Každoročně starší ze Střediska anebo kamarádi, kteří „prošli“ v minulosti Střediskem, pořádají sjíždění řek. Letos padla na řadu Otava. Ze Sušic po ranní nedělní mši jsme vyrazili směrem k Písku. Jak říkáme my vodáci, řeka „tekla“. O peřeje, šlajsny, koníčkování a přenášení některých jezíků nebyla nouze. Nádherná příroda se střídala s kulturními památkami, které bylo záhodno navštívit. A jak plyne voda v řece, tak rychle jsme se také blížili k našemu cíli. Stálo také za to zastavit se ve Strakonických anebo v městském parku v Horažďovicích. Nakonec jsme svého cíle dosáhli a neradi se loučili s řekou.

CHALOUPKA JIZERSKÉ HORY 11. - 17. ČERVENCE

Pro „odrostlejší“, ale stále školou povinné, je o prázdninách vyhrazen jeden týden. Letos jsme změnili místo a vyrazili do Jizerských hor na Zbořeniště. Už první den od vlakové zastávky, kdy jsem museli urazit několik kilometrů, jsme si někteří udělali puchýře. Ale na naše bolesti jsme velmi brzy zapomněli. Indi s Jirkou měli připravený celotýdenní program, který nakonec vrcholil, jak obvykle bývá, táborákem a společným večerem. Opouštět Zbořeniště se nám moc nechtělo, tak snad příští rok se tam znovu objevíme.

SALESIÁNSKÉ STŘEDISKO

ALPY MONTE ROSA 25. ČERVENCE - 6. SRPNA

Letošní cíl 20tiletých a starších, kteří milují hory, byl ledovec na italské straně pohoří Monte Rosa. Vše nasvědčovalo ke zdárnému úspěchu horské výpravy, která čítala 7 členů. Vybavení bylo podstatně lepší než loni, cesta do hor bez jakékoliv závady, počasí nám přálo. Jak říkali místní, „přivezli jsme sluníčko“. První tři dny byly rozehřívací. První třítisícovky a pak jsme vyrazili. Cesta po ledovci je náročná, ale velmi zajímavá. Musíte vyrazit velmi brzy, dokud ještě drží sněhové mosty přes pukliny v ledovci. Vrchol 4228 m jsme zdolali v 9.30 hodin. Udělali jsme pár nádherných fotografií a začali sestupovat do údolí. To byl snad nejkrásnější den v životě každého z nás. V dalších následujících dnech jsme zdolali ještě dvě čtyřtisícovky a několik menších vrcholů. Všechno klaplo, i návrat do vlasti.

ROHÁČE 6. - 14. SRPNA

„Roháče jsou hory jedny z nejnáročnějších“. Takhle, ale spoň po týdnu pobytu v těchto horách, jsme docházeli ke společnému závěru. Na hřebenovce se nedá spát, je to zakázané, a tak každý horal musí večer sejít do údolí. Jestliže na druhý den chce pokračovat v hřebenovce, nezbyvá mu, než znovu projít celým údolím až na vrchol. A tak se to opakovalo po celý týden. Ráčkova dolina se pro nás stávala každodenní horskou stravou. Ale stálo to za to. Naše dobyté vrcholy: Bystrá, Volevec, Ostrý Roháč, Plačlivá, Tri kopy, Baníkov, Príslop a další. Přesto, že jsme několikrát zmokli, týden v horách byl nádherný.

V sobotu 16. října 2004 v 9 hod.
se uskuteční v Salesiánském středisku mládeže
vikariátní setkání mládeže.
Jsou pozváni všichni mladí z našeho vikariátu.

Srdečně zve P. Jindřich Čáp

V minulém čísle Farního zpravodaje jsme Vás zvali do Ozdravného střediska Oblastní charity Pardubice v Chotěborkách nejen na prázdninové pobyty, ale i na výstavu „Sladím, sladíš, sladíme“.

Dnes, po prázdninách, můžeme bilancovat. V minulém roce se podařilo zařídit všechny pokoje postelemi a jsou k dispozici i lůžkoviny. Okna jsou nově natřena a všechny pokoje jsou vybaveny koberci, záclonami i závěsy. Na zahradě jsou vzrostlé stromy a i když letos nebyla taková úroda jako vloni, rybíz i broskve se urodily. Počasí se skutečně vydařilo, a přesto nebyly všechny termíny obsazeny.

Všechny koncerty se konaly podle plánu, snad největším zážitkem bylo vystoupení dívčího koncertního kvarteta z Drážďan, které se týden před tím připravovalo právě v charitním zařízení. Zasloužilo si pochvalu i od houslového virtuosa pana Tomeše, který je majitelem rodného statku Františka Xavera Duška. Pokud nevíte, tento statek, svým současným majitelem citlivě opravený, je na Chotěborkách v sousedství Charity.

V sobotu 14. srpna byla v Chotěborkách tradiční pouť. Zahajovaly ji mažoretky z Jaroměře a na návsi bylo možno posedět při hudbě. Nejprve byla moravská dechovka a později, po mši sv., bylo slyšet písničky 50. a 60. let. A v noci (po vydatném dešti) až skoro do rána se hrál rock.

A teď něco o výstavě. Byla v sále bývalé hospody, která je součástí charitních objektů a málokdo si uměl představit, co obsahuje. Zeptejte se těch, kteří ji mohli vidět při poutním zájezdu. Sběratelka balených cukrů, paní Ždárská, má kolem 60 tisíc kousků a v Chotěborkách jich bylo vystaveno skoro 10 tisíc. Od nejstarších kostek z první republiky přes soubor cukrů jednotlivých leteckých společností až po nejnovější série např. volebních cukrů. Málokdo ví, že cukry, rozdávané při Tříkrálových sbírkách, tvoří ucelenou sérii patnácti kusů. Viděli jste cukr od japonského císaře? Nebo mapu sestavenou z balíčků cukru? Znáte historii první kostky cukru a víte, že je českým vynálezem? A výstava byla doplněna poklady, které se našly na půdě hospody včetně kulís místního ochotnického spolku. A keramikou 14leté studentky a malbami na hedvábí. Výstavu navštívilo přes 300 zájemců a návštěvní kniha má i několik cizojazyčných zápisů.

Škoda, že Charitu souží poškozená střecha a krov, který potřebuje rychlou opravu, protože zájemců o pobyt přibývá (i když Pardubice zatím zájem nemají) a rádi bychom jim poskytli co nejlepší zážitky z krásné krajiny, kterou bezesporu Podkrkonoší je. Zeptejte se těch, kteří byli na poutním zájezdu.

Věra Novotná

VÝLET DO CHOTĚBOREK.

Dne 14. srpna 2004 se uskutečnil výlet do rekreačního střediska Charity v Chotěborkách díky řediteli OCHP p. Tajovskému, přestože bylo málo účastníků. Jízda osobními auty byla pro nás milým překvapením. Ihned po příjezdu se nás ujali paní Novotná a pan Rejlek, kteří se starají o provoz střediska a maximálně se nám věnovali. Usadili nás v kuchyni s velkou jídelnou, kde také proběhlo oficiální přivítání, a při popíjení čaje a kávy nás pan ředitel seznámil s historií střediska a možnostmi využití. Poté jsme měli možnost si prohlédnout celý dům s jeho rozmístěním a vybavením i s přilehlými budovami, sloužícími jako skladiště, dílna, a prostorami, které mohou být využívány v době nepříznivého počasí. Při této obchůzce byla také slavnostně vyvěšena vlajka střediska na vysoký stožár, umístěný uprostřed nádvoří, kde je velice důvtipně vybudováno ohniště s pohodlným posezením pro početnou rodinu.

Protože se v Chotěborkách před kostelem konaly pilné přípravy na konání tradiční poutě s kulturním programem a nezbytným občerstvením, provedl nás pan Rejlek po osadě a seznámil s jednotlivými objekty. Uprostřed hřbitova je kostelík z 10. století, ve kterém jsou slouženy nedělní mše sv. a v létě jsou v něm pořádány koncerty duchovní hudby (Chotěborky jsou totiž rodištěm F. X. Duška, který byl přítelem W. A. Mozarta). Při obchůzce nám pan Rejlek ukázal také turistické trasy a místa, která je možno navštívit pěšky, na kole či autem.

Přiblížilo se poledne a shromáždili jsme se v jídelně a ještě než jsme se pustili do připraveného občerstvení, zazněl jasný zvuk zvonu z místní zvonice oznamující poledne. Pomodlili jsme se Anděl Páně a tato modlitba navodila příjemnou rodinnou atmosféru. Po jídle jsme po skupinkách navštívili stálou „výstavu cukru“, která je umístěna v prostorách bývalé hospody, která také patří k rekreačnímu středisku. Byli jsme překvapeni obsažností, rozmanitostí, lidským důmyslem, s jakým jsou vyráběny obaly na cukříky. Výstava je dobře uspořádána a paní Novotná je navíc výbornou průvodkyní.

Celé odpoledne přijížděli na pouť návštěvníci a my jsme s nimi poslouchali muziku, a také jsme měli možnost vidět vystoupení mažoretek, jimž středisko poskytlo místnosti pro převlékání.

V 16 hod. byla v kostele sloužena mše sv. ke slavnosti Nanebevzetí Panny Marie (vigilie) a homilie o naší milé Matce, přímiluvkyni a ochránkyni naplnila naši mysl radostí. Měli jsme příležitost poděkovat Bohu a P. Marii za všechny dary a také za hezký a příjemný den, který nám zaměstnanci Charity a správci střediska připravili.

Závěr dne byl zcela prozaický, když jsme se sesedli kolem ohniště, opékali špekáčky, povídali si a bylo nám veselo. Potom už jenom poslední procházka zahradou, poslední pohled na malebné podhůří, srdečné loučení a poděkování za obětavost a milé pohostinství. Ještě jednou díky!

A úplně na závěr vřele doporučuji pobyt v Chotěborkách, je tam pěkně!

Jana, účastnice zájezdu

DŮM POKOJNÉHO STÁŘÍ V ROSICÍCH NAD LABEM

VIJÁDRÉNÍ PANÍ ŠTEFANIKOVÉ K DOMU POKOJNÉHO STÁŘÍ V ROSICÍCH NAD LABEM

Po přečtení článku ze soboty 22. 2. 2004, jenž napsala Rada seniorů z Pardubic, jsem si řekla, že bych mohla také něco napsat. Ještě nikdy jsem nikam nepsala, jsem jen obyčejný dělník. K žádnému titulu jsem se nemohla dobrat, protože nám ve 13 letech zemřel otec a chodila jsem do školy za války a po vyjití školy nás okamžitě režim poslal do výrobního procesu. Nikdo se o nás nestaral, život nás hodil do vody a plav, nebo se utopíš. Já říkám, že jsem od těch 14 let dospělá. A ani nám ty léta do 18 let nepřičítali na důchod. Každým rokem víc a víc procent práce za stejné peníze. Pracovala jsem nepřetržitě 40 roků v totalitě a mám též socialistický důchod 5 600 Kč. A říkám si, že jsem jen „dělnický smetí“.

Sem, do Rosic nad Labem, jsme se přistěhovali kvůli manželovu zdravotnímu stavu na doporučení lékařů. Oba jsme z Vysočiny a nebyť nemocného manžela, tak bych z Vysočiny nešla. Koupili jsme to hodně drahé a nadělali si hodně dluhů, ale co by člověk neudělal pro zdraví svého nejbližšího. Koupili jsme to v roce 1976. Manžel bohužel v roce 1983 zemřel na nádor na mozek. Bylo mu 53 let. Pracoval v 50. letech ve Výzkumném ústavu v Opočinku. Tenkrát tam byl vojenský výzkum a odtamtud byl manžel celý prozářený. Víím o třech jeho spolupracovnících, kteří to též zaplatili daní nejvyšší – životem.

Z dnešních odpůrců tady nebyl nikdo. To jsou všechno nově přistěhovalí lidé. I když jsem jenom obyčejný dělník, nikdy bych si nedovolila zasahovat do soukromého života sousedů, abych jim určovala, co na svém pozemku mohou mít a co ne. Nás se také dotýkaly přestavby na jejich pozemcích a nic jsme proti nim nenamítali. Jediný pan profesor Komeščík napsal krásný dopis panu řediteli Charity, že nemůže pochopit, proč by ti staří lidé měli druhým vadit. A podepsala se pod to celá jeho rodina.

Ta stavba je vypočítaná podle dnešních předpisů a staří lidé nejsou hluchí, ti potřebují, aby se o ně někdo postaral a neživořili někde o samotě. Já jsem mimochodem onkologický pacient. Když jsem byla po chemoterapii (kdo to přežil, ví, o čem je řeč), tak jsem si řekla, že s tím něco musím udělat, dokud žiji. Podle mého jsou na tom nejhůře staří a nemocní lidé. Dnes jsou na vedlejší koleji a není o ně valný zájem. O mladé se spíš

postarají, protože jsou do budoucna perspektivní. Mladí rostou do síly, ale stáří do nemohoucnosti. Stárneme hned, jak se narodíme, a když neumřeme mladí, tak všichni zestárneme. Stáří přináší nemoci a nemohoucnost. Charita se o takovéto lidi podle možnosti stará a jezdí za nimi i do okolí. Tak jsem to 12. 8. 1999 dala Charitě, aby tady postavili dům pro tyto lidi. Bylo by to velice moderní zařízení podle vzoru ze zahraničí. Ředitel Charity projel ve své dovolené 48 takovýchto zařízení.

Tady je ideální prostředí. Kousek na vlak, pár minut na autobus. A na konci té dlouhé ulice Fügnerovy listnatý les na vycházky pro ty mobilnější. Mělo by to být pro 40 lidí. Uvolnilo by se 40 bytů pro další nájemníky. Když vám řekne zdravotní sestra, že kde není výtah, že se tito lidé nedostanou třeba kolik roků ven z bytu, anebo je tam potom najdou mrtvé... Vždyť ti lidé celý život pracovali, pro republiku něco vytvořili a nyní, aby žili jako nějakí trestanci na samotce. Co je to, když tam sestra přijde něco převázat, nebo udělat odběr krve a nebo když přijedou s obědem? To je všechno jenom chvílka a pak zbude jen samota. Člověk je tvor společenský a tady by si mohl přejít z pokoje do pokoje k sousedovi a žít důstojným životem.

Je nepochopitelné, že paní doktorka Plocková si vymyslela petici proti těmto lidem a sehnala 80 podpisů, jako by měla 80 sousedů. Je to hrůza, jako by tady neměli být staří nemocní lidé, ale útočiště vyhořelého jaderného paliva. S nikým nechce komunikovat, má právníka a snaží se to všechno co nejvíce zdržovat. Vytěsnit staré lidi někam mimo obec, to se dělo před 2 tisíci lety, když zdraví posílali malomocné do samoty z obavy, aby se od nich nenakazili. Dnes jsme již v Evropě a říkáme si, že jsme vzdělaní a inteligentní lidé. Dříve byl na každé vesnici domek, takzvaná pastouška, a v něm bydleli ti nejchudší z chudých. Jsme tu každý jenom na pár let. Na svět jsme přišli nazí a i když je mírová doba, tak nám dají pár textilu, pár prken nebo urnu a každý tady všechno nechá, ať má sebevíc. Vezmeme si s sebou jenom dobré a špatné skutky. A zůstane nám jenom to, co dáme. Jsme zde na světě, abychom jeden druhému pomáhali a aby nebyl člověk člověku vlkem.

U Kostelíčka je domov důchodců v normální zástavbě a nikomu to nevadí. V Milheimově ulici je v normální zástavbě domov pro bezdomovce a také nevadí. Teď nevím, kde se nachází domov

(Pokračování na str. 12)

CHARITA - MISIE

(Pokračování ze str. 11)

pro matky s dětmi, ale také není nikde za městem. Na Vysočině v Kameničkách, kde je tisíc obyvatel, se tím pan starosta pyšnil.

Já jsem to dávala pro dobrou věc. Jsem onkologická pacientka. Nevím dne ani hodiny. Dneska jsem a zítra už nemusím a chtěla bych těm odpůrcům říci, že jsem taková pojistka a že co nedovolím, se nesmí stát. Kdybych odešla na onen svět a nestavělo by se tady kvůli odpůrcům, tak to může Charita třeba prodat, peníze vložit do něčeho jiného. A mohli by to třeba koupit problémoví lidé a potom by mohli odpůrci litovat a třeba se i stěhovat pryč.

My to tady máme vymíněno na doživotí a až nebudeme moci, tak na posloužení. Je nám oběma přes 70 roků, a tak už toho života moc nezbyvá. Otec zemřel v 56, maminka v 72 a bratr též v 72 letech. A jestli si někdo myslí, že by z toho Charita

měla nějaký prospěch, mýlí se. Charita pečuje o staré nebo postižené občany, protože to je její poslání. Starost o výstavbu nového zařízení je práce navíc. Jen sehnat na tu stavbu 40 milionů. A dnes s tou 19% DPH to už bude málo. Nevím, kdo by si takovou starost z těch odpůrců vzal na sebe. Ale pořád věřím, že, jak říkal pan prezident, pravda a láska zvítězí. A já dodávám, že i zdravý rozum. Dala jsem to pro ty nejpotřebnější a mám v srdci hořkost pro bezbřehé sobectví lidské.

Zdravím všechny lidi dobré vůle a snažte se pomoci dobré věci, protože to může každý někdy potřebovat

Dárce
Josefa Štefaniková
Fügenerova 125
533 51 Rosice nad Labem

SOUD ROZHODL

Ve středu 11. srpna ve 13 hod. se uskutečnilo za hojně účasti příznivců i odpůrců stavby Domu pokojného stáří v Rosicích nad Labem soudní jednání. Připomínalo hořký kabaret, na kterém žalobci přednášeli své argumenty proti výstavbě domu. Snažili se soudkyni přesvědčit o tom, že je bude plánované zařízení obtěžovat nad míru více než obvyklou plynem, pachem, vibracemi, světlem a hlukem. Soudkyně neuznala zdůvodnění žalobce a dala za pravdu Oblastní charitě Pardubice. Do uzávěrky Farního zpravodaje není známo, zda žalobci podají proti rozhodnutí odvolání. V případě, že se neodvolají, bude moci pokračovat stavební řízení.

Karel Tajovský
(ředitel Charity Pardubice)

1. CELOSTÁTNÍ MISIJNÍ SYMPOSIUM

Ve čtvrtek 30. září 2004 se uskuteční v pražském Pastoračním centru v Praze 6, (kostel sv. Vojtěcha, Kolejni 4). Misijní symposium, které se bude zabývat účastí katolické církve v České republice na misích ad gentes ve smyslu Dekretu o misijní činnosti církve II. vatikánského koncilu, misijní výchovou dětí a mládeže a povzbuzováním věřících k misijnímu poslání. Cílem symposia je zmapovat současný stav misijního úsilí a zabývat se možnostmi intenzivnější spolupráce různých subjektů uvnitř naší církve. Na symposium jsou zvaní biskupové, kněží, zástupci řeholních řádů a kongregací, hnutí a občanských iniciativ a další zájemci. Hlavním přednášejícím bude kardinál Jozef Tomko, bývalý prefekt Kongregace pro evangelizaci národů.

V případě vašeho zájmu účastnit se symposia kontaktujte, prosím, Národní kancelář PMD, čp. 33, 533 51 Špindlerův Mlýn, tel. a fax: 499 433 058, e-mail: info@misijnidila.cz

MISIJNÍ KALENDÁŘ

PMD vydává každoročně misijní kalendář, který přibližuje radosti a starosti obyvatel vybrané země třetího světa. Zpravidla té, na kterou soustředí PMD v daném roce své úsilí získat na vybrané misijní projekty potřebné finance. Rok 2005 zve do Ugandy – trpící perly Afriky. Kalendář obsahuje 12 pohlednic této země, řadu informací a překvapení. Zájemce si kalendář nekupuje, ale dle svého uvážení a možností zašle svůj dar určený Ugandě přiloženou složenkou nebo doručí jiným způsobem. Kalendáře jsou k dispozici v kostelích, na faře a u salesiánů.

Marie Zimmermannová

MISIJNÍ POZVÁNKY

Papežské misijní dílo dětí (dále PMDD) je mezinárodní organizací, která pomáhá vychovávat děti v misijním duchu. Vede je k modlitbě, oběti, službě a tvořivosti, k zájmu o druhé lidi od nejbližších až po ty ve vzdálených zemích na celém světě, abychom nezůstávali uzavřeni jen ve svých zkušenostech a svém prostředí, ale čerpali z bohatství druhých a dělili se o bohatství, které světil Pán nám. „Děti pomáhají dětem“ je ústřední myšlenkou PMDD.

Pardubické děti mají s misijními aktivitami již mnoho zkušeností. Několik let se účastní v klášterním kostele adventní sbírky Jeden dárek navíc, malovaly a prodávaly pohledy pro misie, leccos se dozví v hodinách náboženství nebo při různých hrách během společných programů, posledním velkým zážitkem bylo setkání s dětmi z Ugandy v květnu tohoto roku. V roce 2001 se některé děti účastnily spolu s katechetkami a se salesiány 1. Národního misijního kongresu dětí ve Špindlerově Mlýně. Letos, **v sobotu 2. října**, se bude ve Vilémově u Golčova Jeníkova konat **2. Národní misijní kongres dětí**, na které děti z Pardubic a okolí srdečně zveme. Jistě zde načerpají nové poznatky a zážitky a také svou modlitbou přispějí k šíření radostné zprávy Pána Ježíše o záchraně těch, kdo milují Boha, do celého světa. Zúčastnit se mohou i ty, které se dosud do žádné z misijních aktivit nezapojily.

Prosíme rodiče, aby dětem pozvánku zprostředkovali a k účasti je povzbudili a pomohli jim k tomu. Prokazovat milosrdenství je vrcholem křesťanství a děti ho mohou také prožívat stejně jako dospělí. V tom je jejich mládí neomezuje. Zkušenost ukazuje, že podání křesťanství jen jako souboru přikázání či biblických příběhů, které si nedokážou spojit se svou životní zkušeností, nepředstavuje dětem evangelium jako radostnou zvěst, ale spíše je odrazuje. Prožitek radosti

z toho, že mohou prokazovat milosrdenství a můj skutek je důležitý, jim pomůže k velkorysosti, k ochotě konat dobro, k radosti z dávání. PMDD se soustředí na to, aby dětem takové příležitosti nabízelo.

Do Vilémova lze cestovat auty nebo hromadnou dopravou (vlak, autobus – spojení viz níže). Cestu osobními automobily lze zorganizovat. V klášterním kostele na nástěnce MISIE bude během měsíce září vyvěšen seznam, na který se zájemci mohou napsat, případně mohou zavolat na tel. číslo 737 215 335 nebo 495 063 422 či napsat e-mailem na: marie.zimmermannova@tiscali.cz.

Program 2. Národního misijního kongresu dětí

od 8:00	příjezd a prezentace účastníků
9:00 - 10:00	předprogram na téma motta setkání „Pořádně to rozjed’ ve své víře a změníš svět“
10:00	oficiální zahájení programu, přivítání dětí a hostů, vystoupení hostů, vznik PMDD před 160 lety ve Francii, scénka o patronce misí - sv. Terezii z Lisieux
11:30	poznávání kontinentů a misijní olympiáda – hry
15:00	mše svatá, po ní zakončení programu

Veřejná doprava:

6:36	odjezd z hlavního nádraží v Pardubicích osobním vlakem do Kolína
7:24	příjezd vlaku do Kolína, přesun na autobusové nádraží před nádražím (5 min)
7:45	odjezd autobusu 680023 4 do Vilémova.
8:25	příjezd do Vilémova

Marie Zimmermannová

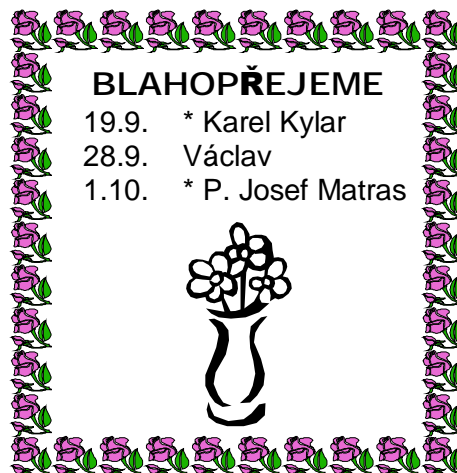
Milí ministranti nebo vy všichni chlapci, kteří se chcete stát ministranty!

Tento rok vás srdečně zveme na ministrantské schůzky, které se budou konat každý *pátek od 14.00 do 15.30*. První schůzka bude v na faře v pátek 11. září 2004.

Čeká Vás zajímavý program, hry, soutěže, poznávání zajímavých míst apod. Samozřejmě budete moci poznávat hlouběji službu při mši svaté a to je pro každého veliká čest.

Moc se na vás těšíme

jáhen Petr Šabaka a P. Vladislav Brokeš

ZPRÁVY Z DIECÉZE

ZNÁTE DIECÉZI, VE KTERÉ ŽIJETE?

Stejně jako se zajímáme o dění v celé České republice, jezdíme na výlety a zahraniční zájezdy, abychom znali více než jen vlastní město, je užitečné a dobré znát svoji místní církev – tj. společenství, kterému předsedá biskup přímo podřízený papeži. Královéhradecká diecéze letos slaví 340. výročí svého vzniku, které připadá na 10. listopadu. O historii a současnosti jednotlivých vikariátů diecéze přináší řadu informací letošní ročník diecézního časopisu IKD. Zářijové číslo je věnováno náhodskému vikariátu, jehož součástí je i kouzelné Broumovsko, v říjnu se více dozvíte o sousedním Chrudimsku. Časopisy můžete zakoupit v našich kostelích.

Součástí připomínky výročí diecéze jsou vikariátní pouti do katedrály Svatého Ducha v Hradci Králové. Konají se o podzimních sobotách, pro pardubický vikariát je vyhrazen termín 30. 10. 2004.

Program vikariátní pouti:

- 10:00** zahájení v kostele Panny Marie v Hradci Králové na Velkém náměstí: součástí zahájení je představení vikariátu, popř. zástupců farností vikariátu a společná modlitba za duchovní obnovu diecéze
- 10:40** prezentace pastorační činnosti biskupství v Novém Adalbertinu
- 11:00** hlavní přednáška diecézního biskupa o historii, současnosti a výhledech diecéze
- 12:00** společné agapé - občerstvení v Novém Adalbertinu, prohlídka biskupství a Nového Adalbertina, výstavy o Katedrální kapitule
- 14:00** Pontifikální mše sv. v katedrále, celebruje biskup Dominik Duka OP, koncelebrují kněží vikariátu

DIECÉZNÍ STOLNÍ KALENDÁŘ 2005

Již šestým rokem připravilo Pastorační a informační centrum Biskupství královéhradeckého diecézní stolní kalendář, tentokrát na téma Služba v církvi. Kalendář je v prodeji v prodejně Bartholomeum za cenu 55 Kč.

Kalendář obsahuje:

- = slovo diecézního biskupa k roku 2005
- = 53 krátkých portrétů osobností, které svou službou v církvi přesáhly hranice naší diecéze
- = fotografie přírody a lidských děl s duchovní symbolikou doplněné citáty
- = adresář obsazených farností v diecézi
- = adresář oblastních a farních Charit a jejich zařízení
- = adresář církevních škol
- = adresář rekreačních a duchovních center a institucí
- = adresář řeholních domů
- = církevní a jmenné kalendárium
- = lunární kalendář
- = liturgické svátky a slavnosti
- = odkazy na nedělní liturgická čtení
- = odkazy na stránky breviáře pro Denní modlitbu církve

Marie Zimmermannová

PŘIJĎTE OSLAVIT BOHA HUDBOU

Oslavit Boha, vyjádřit Mu chválu, prosby a díky, je pro člověka velkou výzvou a příležitostí. Dnešní doba nám k tomu dává velký prostor a nespočet možností. Jednou z nejušlechtlejších je jistě spoluvytváření té pravé atmosféry při mši svaté – a pokud se jedná o doprovod hudbou či zpěvem, je to opravdu výzva. Vždyť „**kdo zpívá, dvakrát se modlí!**“

Po letních prázdninách se v Pardubicích opět otevřou dveře **klášterního kostela** Zvěstování P. Marie, který přivítá společně s P. Vládou (nejen) rodiče a jejich děti na **pravidelných** nedělních mších v 10.00 hodin.

Rád bych se touto cestou obrátil na Vás, mladí muzikanti a mladé muzikantky! Pokud máte rádi hudbu a není Vám zatěžko obětovat něco ze své-

ho volného času, moc rád Vás přivítám v naší **klášterní schole!** Většina z Vás jistě příjemné prostředí dětských mší zná (a pokud ne, tak si nenechte tuto příležitost ujít), tak neváhejte a přijďte – není se čeho a koho bát...- :o) Živou atmosféru tam vytvářejí nejen děti, ale i plný zpívající kostel, který takto scholu podporuje. Proto Vy všichni, kteří rádi **hrajete na nějaký hudební nástroj** (kytara, flétna, housle, basa, bicí, klávesy ...) nebo rádi **zpíváte**, jste u nás srdečně vítáni! Prozatím budeme zkoušet **na faře v malé skautské klubovně každou neděli** (od 5. září) **od 8.45 hodin**. Společně se všemi současnými „scholisty“ se na Vás těší

MARTIN BERAN

CHTĚLI JSME MU DÁT TO NEJLEPŠÍ

(z vyprávění jednoho otce)

Když se na to po letech dívám, tak ty věci, co jsme v oddíle dělali, když jsem byl malý kluk, byly dost banální. Třeba uzlování je zábava velmi samoučelná. Nějaký ten uzel se vám v životě hodí, ale k čemu je uzlování za zády, poslepu, na rychlost... Nebo morseovka, nepoužil jsem ji jinde než zase na oddílových akcích. Spousta her utvářela dobrou náladu a bavila nás, ale o nějakém praktickém významu se u mnoha taky nedá mluvit. Jako kluk jsem o tom samozřejmě nepřemýšlel. Promýšlet jsem to začal, až když můj syn začal chodit do první třídy.

A tehdy mi vrtalo hlavou, proč mě rodiče místo do skautu neposílali na nějaký pořádný kroužek. Třeba na hokej, abych se naučil se prosadit a zlepšoval fyzičku. Nebo do hudebky, abych mohl u táboráku balit holky na kytaru. Nebo na modelářství, kde bych se určitě naučil přesnosti, trpělivosti a vytrvalosti. Proč zrovna skauting, kde se dělá všechno trochu a nic do hloubky?

Svému synovi jsem chtěl dát to nejlepší. Věděl jsem, že v první třídě mu nemůžu nutit něco, co se líbí mně a že ho musím nechat, aby si našel, co ho bude bavit. Proto jsme ho přihlásili hned na několik kroužků. Manželka prosadila flétničku – aby si kluk rozvíjel cit pro krásu, hudební sluch a naučil se prožít umění. Podle mě byl prioritní sport – něco kolektivního, aby se kluk naučil prosadit mezi jinými, ale taky aby z něj nevyrostl nedomrlý chudáček. Když to půjde, může se tím jednou i živit, myslel jsem si. A protože se zdálo, že bez jazyků to ani dobrý hokejista nikam nedotáhne, přihlásili jsme ho ještě na angličtinu.

Dokud byl syn malý, nebyly problémy. Chodil, kam jsme ho přihlásili, a nestěžoval si. V deseti letech ho přestala bavit hudebka. No prosím, najdi si něco jiného, mysleli jsme si. Nejdřív zkusil keramiku, potom kroužek mladých chemiků a nakonec nechal hokeje a začal chodit na karate. Kluk se hledá, říkali jsme si, jen ať si něco najde podle sebe, nebudeme mu do toho mluvit. Když ale přišla puberta, se vším naráz přestal a odpoledne trávil doma nebo chodil ven – někdy s nějakým spolužákem, někdy taky úplně sám.

Dneska je mu osmnáct. Na flétnu si občas zahraje a učí se docela dobře, přesto se nám na něm něco nelíbí. Je samotář, kamarády skoro nemá, všechno si dělá sám. O svoje si řekne, ošidit se nenechá, ale jak se máme my nebo babička s dědou, to ho netrápí. Má rád knihy i hudbu, sleduje sportovní zápasy a někdy si jde do lesa zaběhat, ale lidi jakoby ke svému životu nepotřeboval.

A tak jsem po letech začal přemýšlet o tom, zda v té morseovce nebo uzlování, v bláznivých hrách přece jen nebylo ukryto víc, než se zdálo. Nevím, jak pomohlo uzlování rozvoji mé jemné motoriky nebo zda za fyzickou zdatností vězí nekonečné pobíhání po lesích. I flétnička by mě asi naučila ovládat prstíky a třikrát týdně fotbalový trénink by mě nenechal zlenivět. Ale když se k tomu uzlování a hrám a morseovce a mapovým značkám a kytkám přidá ta parta, se kterou jsme to všechno podnikli, ty překážky, které jsme museli řešit, ty příležitosti, které jsme museli umět rychle využít nebo nechat ležet... prostě ta spleť toho všeho z nás sice neudělala světové přeborníky ani v uzlech ani v botanice, ale naučila nás jiným a přesto hrozně podstatným věcem: vytknout si cíl a jít za ním, nevyhýbat se problémům, ale řešit je, postarat se o sebe, dělit se s ostatními, mít úctu k lidem a ke všemu živému, navazovat kontakty, zajímat se o druhé, spolupracovat, i když je třeba zrovna výhodnější jít do toho na vlastní pěst. Prostě věci, které nejsou vidět na první pohled, ale které jsou pro lidský život zrovna tak důležité jako angličtina a flétna a hokej. A možná důležitější, protože za pár měsíců v zahraničí napravíte, co jste celé dětství v angličtině zanedbali. Ale některé dovednosti člověka nenaučí ani ten nejlepší učitel.

Chcete-li nás, věřící skauty, více poznat, máte možnost o nedělích 12. a 19. září po dětské mši svaté. Pro vaše děti budou připraveny různé hry a soutěže a vy se můžete o nás více informovat.

Bližší informace podá:

pro děvčata na tel. 777857393 Marie Metelková,
pro chlapce na tel. 737713550 Jakub Rejman

Zveme vás na Skautfest – oslavu devadesáti let skautingu v Pardubicích - ve dnech 22. - 25. září, který se bude konat na loukách za mostem Pavla Wonky. V rámci této akce bude i skautská mše svatá ve čtvrtek 24. září v 18:00 v kostele sv. Jana Křtitele.

Rozvrh schůzek

děvčata: 6 -7 let	pátek	16:30 – 18:00
8 -10 let	pátek	16:30 – 18:00
11-12 let	úterý	16:30 – 18:00
13 -14 let	středa	16:30 – 18:00

rozvrh je předběžný, je možná změna

chlapci – termíny schůzek budou upřesněny v průběhu září

KALENDÁŘ

PRAVIDELNÉ AKCE

Úterý	Mariánský večer	kostel sv. Jana	18:30 hod.
	Adorace	kostel sv. Jana	19 - 20 hod.
Středa	Cvičení maminek s dětmi	salesiánské střed.	9:30 hod.
Čtvrtek	Společenství dospělých	fara (malá klubovna)	20:00 hod.

DALŠÍ AKCE

Ne	5.9.	Začínají dětské mše sv.	klášterní kostel	10.00 hod.
		Poutní slavnost sv. Jiljí	Pardubičky	17:00 hod.
St	8.9.	Seniorklub	fara	14:30 hod.
Čt	9.9.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u Kostelíčka	15.00 hod.
Pá	10.9.	Poslední den k odevzdání přihlášek na náboženství	fara	
Ne	12.9.	„Evropské kulturní dědictví“	sv. Bartoloměje	13 - 18 hod.
		Přednáška o pardubických kostelech	sv. Bartoloměje	17.00 hod.
		Poutní mše sv. (Mons. Otčenášek)	Kokešov	15:00 hod.
Po	13.9.	J. Rybář: Problémy protireformace Podtitul: Činnost jezuitů v době baroka	kostel sv. Jana	18:00 hod.
St	15.9.	Objednávání mší sv. na říjen	fara - kancelář	7:00 hod.
		Mše sv. za Arnošta z Pardubic	sv. Bartoloměje	18:00 hod.
Čt	16.9.	Mše sv. s biskupem Dominikem	sv. Bartoloměje	9:30 hod.
Ne	19.9.	Sbírka na církevní školství	při všech bohoslužbách	
Po	20.9.	Zahájení výuky náboženství		
Čt	23.9.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u Kostelíčka	15.00 hod.
		Skautský festival	Polabiny	
		Skautská mše sv. (P. Jiří Pešek)	kostel sv. Jana	18:00 hod.
Út	28.9.	Slavnost sv. Václava - mše sv.	kostel sv. Jana	6:30 hod.
			Rosice	8:00 hod.
			salesiánské střed.	8:30 hod.
			sv. Bartoloměje	9:00 hod.
			salesiánské střed.	10:00 hod.
sv. Bartoloměje	18:00 hod.			
Čt	30.9.	Zpovědní den	sv. Bartoloměje	8-16 hod.
			kostel sv. Jana	16-18 hod.
Pá	1.10.	Začínají polední mše sv.	kostel sv. Jana	12:00 hod.
So	2.10.	Večeřadlo Panny Marie	kostel sv. Jana	7:00 hod.
Čt	7.10.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u Kostelíčka	15.00 hod.
Po	11.10.	P. Piha: Rodinná výchova	kostel sv. Jana	18:00 hod.
St	13.10.	Seniorklub	fara - sál	14:30 hod.

Uzávěrka příštího čísla Farního zpravodaje bude 25. září, příští číslo vyjde 3. října 2004

Inzerát - Podnájem

Je mi 23 let, v červnu jsem skončil v Pardubicích VOŠ sociální práce a asi od půlky září nastoupím do práce na Probační a mediační službu v Pardubicích. Hledám podnájem v Pardubicích do 2000,- Kč v dosahu MHD. Stačí obyčejný pokoj a mohu pomoci s domácími pracemi.
František Moudr (telefon: 605 284 169 nebo 465 527 138)

Zpravodaj

Pardubických farností sv. Bartoloměje a sv. Václava
Vydává farnost každé čtyři týdny v Pardubicích

Farní zpravodaj - nápady, návrhy, reakce
Vladislav Brokeš, Kostelní 92, Pardubice 530 02
marijano@volny.cz , www.farnost-pardubice.cz